

# РЕШЕНИЕ

№ 23374

гр. София, 10.06.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в**  
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Петър Савчев**

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **3689**  
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Производството е образувано по жалба на Д. А., [дата на раждане] , гражданка на Б., съд. адр. [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24 срещу отказ рег. № 260312095915/16.03.2026 г. за издаване на жалбоподателя на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ във вр. чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ, доколкото е взето предвид отрицателно становище № СМ-10114/06.06.2025 г. на Агенция по заетостта. Жалбоподателят твърди незаконосъобразност на даденото становище на АЗ и съответно незаконосъобразност на издадения отказ, поради което моли отмяна на последния. Претендира деловодни разноски.

Ответникът Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна Софийска градска прокуратура не взима становище.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Страните не спорят, че със заявление рег. № 251205142519/05.12.2025 г. жалбоподателят е

поискал от директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи, на основание чл. 24и от ЗЧРБ, да издаде разрешение за продължително пребиваване в Република България, за да работи по трудово правоотношение при „ДИ ЕС ХОУМ“ ООД. По така подаденото заявление е издаден отказ рег. № 260312095915/16.03.2026 г. от Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи. Отказът е издаден на основание чл. 26, ал. 2 във вр. чл. 24и, ал. 11 от ЗЧРБ във вр. чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ, доколкото е взето предвид отрицателно становище № 260223153948/25.02.2026 г. на Агенция по заетостта. Съдът приема, че процесният административен акт – отказ е издаден в необходимата форма и от компетентен орган по смисъла на чл. 26и, ал. 17 от ЗЧРБ и заповед № 8121К-1498/19.04.2016 г. на Министъра на МВР.

Правилно в обжалвания отказ е прието, че съгласно чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/200, като съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта. Правилно е прието от административния орган, че становището на АЗ е задължително условие за издаване на разрешението от органите на МВР, които действат при обвързана компетентност. Както се посочи, такова отрицателно становище становище № 260223153948/25.02.2026 г. на Агенция по заетостта е издадено по заявлението на жалбоподателя. Становището на АЗ е акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 от АПК - такъв от производството по издаване на индивидуален административен – процесния отказ, и като такъв не подлежи на самостоятелен контрол за законност. Той се контролира при обжалването на индивидуален административен – процесния отказ, доколкото становището става част от неговите мотиви. В този смисъл са принципните съображения по Решение № 8151 от 13.06.2014 г. на ВАС по адм. д. № 4656/2014 г., VII о., докладчик съдията К. А..

Административният орган дословно преписва отрицателното становище № 260223153948/25.02.2026 г. на АЗ, като така се мотивира, че съгласно чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ, към заявлението работодателят прилага справка-декларация, подписана от работодателя за средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение в предходните 12 месеца, посочени по месеци: а) български граждани, граждани на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, включително с разрешение за дългосрочно или посоянно пребиваване в Република България, и членовете на техните семейства; б) чужденци с предоставено право на убежище или с предоставена международна закрила в Република България по реда на Закона за убежището и бежанците и на членовете на техните семейства; в) чужденци, за които е предвидена заетост съгласно международен договор, по който Република България е страна; г) чужденци, които са членове на семейство на български граждани; д) чужденци, които са членове на семейство на гражданин на държава - членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение. При прегледа на документите към заявление рег. № 251205142519/05.12.2025 г. АЗ установява, че не е приложена справка за наетите по трудово правоотношение за месец декември 2024 г. Под л. № 20 от делото е приложена такава справка-декларация от 05.11.2025 г. , като считано от датата на подаване на заявлението – 05.12.2025 г. , за предходните 12 месеца

липсва декларация за декември 2024 г. Под л. № 38 от делото е приложена справка-декларация от 05.12.2025 г. , като считано от датата на подаване на заявлението – 05.12.2025 г. , за предходните 12 месеца, включително текущия, е представена информация за наетите по трудово правоотношение лица за всички месеци по отделно на 2025 г. Ето защо, съдът приема, че жалбоподателят е изпълнил задължението си по чл. 24и, ал. 5, т. 7 от ЗЧРБ. За пълнота следва да се посочи, че съгласувателната процедура между Дирекция „Миграция“ – МВР и АЗ по предоставяне достъп до пазара на труда в Република България се осъществява по реда на чл. 24и, ал. 11 и ал. 12 от ЗЧРБ, като конкретно, при установени нередовности на документите, съобщението за отстраняването им от молителя се извършва от Дирекция „Миграция“ – МВР по информирание от АЗ. АЗ не комуникира директно с молителя. Под л.л. № 24-25 от делото е представено такова писмо на АЗ № 260122205821/26.01.2026 г. , за което няма данни да е връчено на молителя преди постановяване на процесния отказ. Следователно, административните органи не приемат за редовна горесцитираната справка-декларация от 05.12.2025 г. , която считано от датата на подаване на заявлението – 05.12.2025 г. , за предходните 12 месеца, включително текущия, е представена информация за наетите по трудово правоотношение лица за всички месеци по отделно на 2025 г. , то те следва да съобщят надлежна на молителя за нередовността. Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата е основателна.

С оглед на това, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, преписката следва да се изпрати на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявление рег. № 251205142519/05.12.2025 г. административният орган следва да извърши отново процедурата по чл. 24и от ЗЧРБ.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответната администрация следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сумата от 6 евро деловодни разноски.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв във вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. , ответната администрация следва да бъде осъдена да заплати на процесуалния представител на жалбоподателя сумата от 511,29 евро деловодни разноски.

Въз основа на гореизложеното, съдът

**Р Е Ш И :**

**ОТМЕНЯ** , по жалба на Д. А., [дата на раждане] , гражданка на Б., съд. адр. [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24, отказ рег. № 260312095915/16.03.2026 г. за издаване на жалбоподателя на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл. 24и от Закон за чужденците в Република България, издаден от Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи.

**ИЗПРАЩА** делото като преписка на Директора на „Дирекция миграция“ към Министерство на вътрешните работи за ново произнасяне в предвидените от закона срокове и както е указано в мотивите на настоящото решение, по заявление рег. № 251205142519/05.12.2025 г.

**ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“- МИВИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ** да заплати на жалбоподателя Д. А., [дата на раждане] , гражданка на Б., съд. адр. [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24, на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 6 евро деловодни разноски.

**ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“- МИВИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ** да заплати на адв. Г. П. П., адр. [населено място], [улица], вх. 3, ет. 1, ап. 24, на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗАДв във вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. , сумата от 511,29 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.